

● L'Espinguet

* Setmanari de la «Grimègia»

Redacció i Ministració, Sota el Monument

Tot a
0'95

Any III de l'Era del Baster : Segona època

Canovelles, 22 febrer de 1933 : Núm. 127

Ja tornem a ser aquí!!

Salut!... Salut, comarca de Granollers! La nostra sortida — inesperada per molts — ha d'anar forçosament lligada amb la més tendre i cordial salutació a tothom. Després de llegir el «Remitit» publicat en el darrer número del setmanari «La Gralla», en el qual uns pretesos i futurs periodistes—què més voldrien ells!—aplegats, embolcallats, encimbellats, emboscats i ofuscats baix el nom de «La Redacció de "L'Esquellot"», pretenien, amb un orgull i entonació digne d'esment, que havia d'ésser el seu—el dels altres,—el primer periòdic humorístic i satíric que ara, en aquests moments, havia de veure la llum per primera vegada.

Davant d'una incitació tal al nostre amor propi, nosaltres, la gent de L'ESPINGUET, no havem reparat en sacrificis ni perjudicis per a demostrar davant els ulls de tothom la supremacia que la nostra publicació ha de tenir per damunt de tots aquells que amb falses maniobres pretenien restar mèrit a la reaparició que nosaltres teníem projectada d'aquesta publicació, que ja per espai de tants anys consecutius havia estat l'alegria i «regocijo» general.

Doncs, bé; creu-t'ho que aniràs en timòbil!! Un xic d'història, sino res més, posarà en evidència la nostra vàlua moral i material, que ara, amb la nova sortida, sentint-nos, però, fermament atacats en la nostra modèstia, ens complavem en esmentar.

Tothom recorda encara la «quinta» d'En Castelar, que si no anem malament de «gramètica» fou en els temps gloriosos de les victòries i galetes del general Trepadella, (que més tard es vengué l'ideal per un plat de seques), al costat del qual vàrem sortir a la palestra, com únics defensors de la campanya perquè no fos enduta de Granollers, aquell tros del seu cor, aquella sang que és sang de la seva sang, l'únic monument d'una sola pessa que posseeix, i que tothom ja haurà endevinat que ens referim a la *Pedra de l'Encant*, que a no ésser pel nostre esforç desinteressat, avui, com qualsevol altre objecte sense valor, formaria part de la discutida col·lecció Plandiura.

Voldriem passar sense parar esment en la campanya per nosaltres iniciada, i encara no acabada, perquè fos desviat el riu Congost, fent-lo passar pel bell mig de la Carretera i el Mercat de la ciutat, que transformaria la urbs en una nova Venècia, amb l'estalvi consegüent de la construcció de cloaques. Però aquest és un tema el desenrotllament pràctic del qual no s'ha portat encara a cap, i semblaria una coacció als que avui la governen, que ara, sense més ni més, ens posessim a desenterrar projectes dels quals ningú no n'ignora llur velleja, i preferim no parlar-ne.

No t'alabis de fer les coses més aviat que els altres, perquè et poden donar una sorpresa.

Guerra als intrusos!... Visca L'ESPINGUET!!...

No admeteu ni escolteu cap més ESPINGUET que aquest. Es l'únic autèntic; el «más verdadero».

Musicalment no cal dir que sempre havem estat dels que donen el «do» de pit, perquè mai no havem volgut donar el «si», i si avui la philharmònica ciutat veu amb gust el floreixement de coses tan lloables com els Orfeons i els «coros», Orquestres, Bandes, Pianoles i Radios de tota mena, a qui es deu, sino a nosaltres, el seu implantament?

La Política... Oh, la Política!! Ja es deurien desesperar, els nostres amics i correligionaris, que no n'haguessim parlat abans. Aquí precisament fou on recaigué el nostre fort-D'oradors com els sortits de la fornal de L'ESPINGUET, no se n'han sentit més! Per ells no hi havia Salmerons, Nois de Tona, ni Mets de Ribes; tots s'empetitien amb la majestuositat de l'eloqüència dels nostres propagadors idealistes. Allò era «canela fina», i encara avui gaudim, sisquera sigui comptades vegades, algun espontani que ens deixa bocabadats, i que és antic vestigi de l'Escola antiga, que tants estralls havia fet en «cuantraversies» amb els que no havien pogut fer-se càrrec de la majestuositat del nostre partit. L'Ajuntament era una bassa d'oli canforat, sense pressupostos ni lleis que privessin el seu normal funcionament; en conjunt, que allò era riure!!

Ens cansariem esmentant nous triomfs i cansariem també el benèvol lector. Ens sobra tan sols de dir que ara, des d'aquest moment, anem a reempendre, amb el mateix braó d'abans, les nostres tasques periodístiques, sols sigui per a deixar ben sentada la nostra bandera, amb un sol nom: L'ESPINGUET. I que els consti a aquells que no creien en la precipitada sortida, que si bé hi ha qui es vanaglòria de fer un periòdic en vint-i-quatre hores, nosaltres no haurem posat obstacles per a fer-lo en molt menys.

Gent de *L'Esquellot*, nosaltres haurem guanyat la batalla. Haurem fet primerament la sortida que no la vostra; que heu anunciat per a molt aviat, i que ja sabem que ha d'ésser el 5 de Març.

Des de les nostres columnes, però, ja us desitgem una vida llarga, encara que procurarem amargar-vos-la tant com podrem, i esperem amb fruïció la vostra sortida, confiant que haurà de causar sensació en tots els ordres.

Aquest és el vertader ESPINGUET, revolucionador i humorista incansable. Desconfieu de les imitacions que més tard puguin sortir.

Visca L'ESPINGUET!

El 5 de març surt L'ESQUELLOT.

L'ESPINGUET sols el poden fer sentir — o sortir — els seus legítims progenitors: Nosaltres!!

LES NOSTRES CAMPANYES

Granollers, Ciutat d'Hivern

Nosaltres, els homes que fem L'ESPINGUET, l'únic periòdic diari de la comarca vallesana que té rotativa pròpia i i demés, comencem avui una campanya que estem segurs que el dia de demà-passat o l'altre, obligarà als homes que en aquells temps, regeixin els destins de la pàtria a comprar un vagó d'adoquins i pedra picada per a fer-nos un monument, d'aquests tan bufons que es posen al mig d'una plaça per fer nosa i que serveixen de mingitori a tots els gossos del poble ben educats i a altres que no són gossos.

Nosaltres volem fer de Granollers una ciutat d'hivern. Volem que la fama de la nostra deliciosa temperatura traspassi les fronteres, arribi a l'estranger, i, si pot ésser, arribi també més lluny de l'estranger. ¡Som així nosaltres!

Per a aconseguir això, és necessari que des de demà declarem la guerra al fred. Què hi vol dir que el termòmetre marqui cinc graus sota zero? Hem de desterrar per sempre més del nostre vestuari interior les samarretes afelpades i els calsetets llargs amb betes i sense betes. S'imposa que tothom surti al carrer amb colls «manelic» i amb barret de palla. Sols així aconseguirem que tot el corrent turístic que va cap a Mallorca es quedi a Granollers. Si tothom vesteix de la manera que descrivim, farem fotografies d'aquelles de «V. ha sido filmado» i les enviarem a tots els periòdics del món i tothom sabrà que a Granollers s'hi viu tan calentet. Hi ha el perill de que es creguin que som ximples; però això no interessa, perquè ho som de debò. ¡GUERRA A LES SAMARRETES AFELPADES! ¡MORIN ELS ENAGUS I ELS REFAJUS!

D'ESPINGUET només n'hi ha un i és aquest. Desconfieu de les imitacions! No us deixeu enredar! Visca el vertader ESPINGUET !!

El perill de l'intrusisme

Ens enterem amb sorpresa, que, paral·lel a aquest ESPINGUET, en surt un altre que ens vol suplantir l'ascendent que havem adquirit damunt d'ell.

Nosaltres, però, fermes en la nostra posició, i aprestats a la lluita, quasi bé ens atrevim a dir que ens afalaga que hi hagi qui vulgui enterbolir la nostra gestió, perquè així es constatarà més ostensiblement la verdadera veritat, molt distanciada per cert de l'intrusió de que som víctimes els redactors d'aquest periòdic.

Cal que l'opinió pública es faci càrrec d'aquests moments transcendents de vida o mort, i s'apresti a allistar-se a les files disciplinades del nostre exèrcit, per a defensar-nos de les escames dels farsants.

CIUTADANS: En peu de guerra per a defensar L'ESPINGUET, el vertader ESPINGUET!!

Nota adicional: Barcelona 22.—Un cable arribat a darrera hora ens notifica que a Barcelona, capital de totes les Catalunyaes, els estudiants de l'Universitat i Escoles especials adherides s'han declarat en vaga per a protestar de l'intrusió de que sembla serà objecte L'ESPINGUET.

Regna inquietud pels disturbis generals que podria ocasionar, interrompent la Carretera i el Mercat (extraordinari de «La Gralla») de Granollers. Per aquesta causa sabem que s'han mobilitzat les forces d'assalt, en previsió de fets elogiabls, semblants als ocorreguts amb motiu de la darrera vaga.

NOTICIARI

L'ESPINGUET, és aquest. Remeneu-lo abans de llegir-lo.

A la ciutat. — Sabem que en el Parc de l'Estació de M. S. A. estan ja començats els treballs per a la construcció d'un superb envelat hivernal que farà les delícies dels balladors, durant les properes festes de Carnaval.

Esperem amb ànsia tan gran esdeveniment.

....I, ai d'aquells que ens volien passar al davant !!

Sabem que el batlle d'aquesta vila, ha ordenat una recollida general dels gossos que vagin pels carrers sense morralió.

Alerta, ciutadans!

¿Quantes sorpreses donarà aquest número de L'ESPINGUET?

L'Ajuntament de Granollers ha sol·licitat de la companyia del carril del Nord, un ramal que vagi fins a la porta de l'Hotel Europa, el qual li ha estat concedit.

Les obres de construcció començaran divendres a la tarda, per a commemorar d'aquesta manera, el descobriment d'Amèrica.

Sortirà un altre ESPINGUET. No us en fieu! El vertader, és aquest.

Ens comuniquen de Ginebra, que en la darrera sessió celebrada per la Societat de les Nacions no es va parlar de la reparació de L'ESPINGUET. Ens estranya molt aquest boicot declarat al nostre periòdic, i per tant, en correspondència, no parlaré de la guerra Xino-Japonesa ni del conflicte del «Charco».

Què s'han cregut! Que es pensen que mamem!...

Notícies espeterrants

El 5 de març surt L'ESQUELLOT. Llegiu-lo!

Es tanta la simpatia amb que el poble granollerí esperava el ressorgiment del nostre periòdic a la vida pública, que ahir una bellíssima persona qual nom desconeixem, va fer fer una crida pel nunci posant en coneixement la nostra renaixença. Amb l'ànima traspasada per l'espasa de l'agraïment, fem present a aquest filàntrop fantasma, el testimoni de la nostra satisfacció cardíaca més intensa.

Granollers és, sens dubte, la ciutat alegre i confiada. Ens havem enterat que aquest matí, quan el sereno es llevava, s'ha trobat que de la Porxada n'havia desaparegut una columna. El més terrible del cas, és que la que s'ha fet fonedisa és la columna vertebral i la pobre Porxada feia uns xiscles que creguin feia pena de debò.

Hom sospita d'un senyor molt ben vestit, amb barba i bigotí, que a l'estació de França es mostrava molt neguitós i feia els possibles per amagar una voluminosa maleta que dula.

Demà es dijous...

Llegim en un periòdic de Barcelona que en un del carrers del Barri Xinès s'ha trobat el cadàver d'un nen recent nascut.

Es necessari que acabin aquestes coses tan desagradables, obligant els pares a que no deixin sortir sols, nens tan petits, i menys a altes hores de la nit.

Sabem que els redactors de L'ESPINGUET falsificat, que són uns «paveros», presumen de que ells, per a fer el seu periòdic, han batut el record de la velocitat, preparant-ls en quaranta vuit hores.

A tu, lector, que ens llegeixes, volem demostrar-te que els més ràpids som nosaltres. Als cinc minuts justos d'haver llegit aquesta nota, fes el favor de passar per can Garrell, on et donaran el segon full d'aquest periòdic que ara tot just estem escrivint.

¡Apreneu, «paveros» de L'Espinguet! ¡Són unes tortugues al costat nostre!

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Telèfon 23 : Granollers

Aquest darrer número de l' Espinguet, fou realitzat per l' equip que el 5 de Març de 1933, va publicar l' Esquellot.

El número en qüestió té per títol l' Espinguet, i per subtítol Setmanari de la grimègia. Continuava dient: Any III de l'era del baster. Canovelles 22 de Febrer de 1933 nº 127. El primer article es titulava: JA TORNEM A SER AQUI; quan no hi havien estat mai.

L' Història és aquesta:

El grup format per Josep Escobar i d'altres, té l'intenció de publicar un setmanari d'humor sota el títol de l'Espinguet. Però determinada gent s'avança a registrar-lo. Llavors, en venjança, l' Escobar i els altres publiquen un sol full, dues planes, amb el nom de l'Espinguet i tots els errors abans anomenats intentant crear el clima humorístic propens a fer pensar que l'espinguet va arribar a tenir com a mínim 127 números, quan per una i altra banda sols en va tenir tan sols un.

Així doncs puntualitzant, tan sols han existit dos ESPINGUETS.:

L'ESPINGUET , periòdic funerari. 15 centims. any I nº 1; 22 de Febrer de 1933 .

L'ESPINGUET, Setmanari de la grimègia. Tot a 0,95, any III, nº 127. Canovelles 22 de Febrer de 1933.

(Font: Josep Escobar)

Granollers 19 de Març de 1975

lluís tintó

